

lysninger fra Finanstilsynet, bliver omfattet af tilsynets tavshedspligt, forudsat at der er tale om fortrolige oplysninger.

De gældende bestemmelser er tidligere gennemført inden for rammerne af EF-direktiver på det finansielle område, jf. bilag 1.

Bestemmelsen indebærer ikke indskrænkninger i grundlæggende principper inden for retsplejen. Således får bestemmelsen bl.a. ingen betydning for en forsvarets ret til at blive bekendt med sagens materiale, jf. herved den foreslåede bestemmelse i stk. 5, nr. 2.

Stk. 7 er en videreførelse af tilsvarende bestemmelser i tilsynslovgivningen. De gældende bestemmelser er tidligere gennemført inden for rammerne af EF-direktiver på det finansielle område, jf. bilag 1. I følge stk. 7 må fortrolige oplysninger, som Finanstilsynet modtager, alene anvendes som led i varetagelsen af Finanstilsynets opgaver efter lovgivningen.

Stk. 8 er en videreførelse af tilsvarende bestemmelser i tilsynslovgivningen.

Tidsfristen har baggrund i bestemmelsens ikrafttræden ved lov nr. 367 af 14. juni 1995 om en indskydergarantifond.

Stk. 9 er en videreførelse af tilsvarende bestemmelser i den gældende tilsynslovgivning, der tidligere er gennemført inden for rammerne af EF-direktiver på det finansielle område, jf. bilag 1.

Bestemmelsen i stk. 9 forudsætter, at modtageren af oplysninger efter stk. 5, nr. 15, er underlagt en tavshedspligt, der mindst svarer til den, der gælder for tilsynsmyndighederne i landene inden for Den Europæiske Union. Finanstilsynet kan således kun videregive oplysninger til de angivne myndigheder, organer og personer i tredjelande, hvis lovgivningen i det pågældende land fastlægger en tilsvarende tavshedspligt.

Desuden forudsættes det, at den modtagende myndighed m.v. alene må anvende de fortrolige oplysninger ved varetagelsen af sine opgaver.

Stk. 10 er en videreførelse af tilsvarende bestemmelser i bank- og sparekasseloven og realkreditloven, men er ny i forhold til lov om forsikringsvirksomhed og lov om fondsmæglerselskaber.

De gældende bestemmelser er tidligere gennemført inden for rammerne af EF-direktiver på det finansielle område for så vidt angår pengeinstitutter og realkreditinstitutter, jf. bilag 1. Samtidig gennemfører stk. 10 artikel 2 i direktiv om udveksling af oplysninger for så vidt angår fondsmæglerselskaber og forsikrings-selskaber.

Stk. 10 fastslår, at videregivelse efter stk. 5, nr. 15, af oplysninger, der hidrører fra et andet land inden for Den Europæiske Union, kun kan ske, såfremt det på-

gældende lands kompetente myndigheder, som har afgivet dem, har givet deres udtrykkelige samtykke til videregivelsen.

Det foreslås i *stk. 11*, at såfremt en skyldner, investor eller kautionist har betydelige forpligtelser over for flere finansielle virksomheder, kan Finanstilsynet give de pågældende virksomheder underretning herom. Underretning kan gives, såfremt dette har betydning for virksomhedens vurdering af mellemværendet med den pågældende skyldner. Bestemmelsen har tidligere været brugt, hvor flere pengeinstitutter har haft risiko for større sandsynliggjorte tab på samme skyldner.

Bestemmelsen er ny i forhold til den gældende lov om forsikringsvirksomhed og realkreditlov. Efter den nuværende bank- og sparekasselov og lov om fondsmæglerselskaber kan Finanstilsynet alene give sådanne oplysninger til pengeinstitutter og fondsmæglerselskaber. Forslaget giver således tilsynet en udvidet adgang til at videregive oplysninger til alle finansielle virksomheder, hvilket medfører en harmonisering af de gældende regler.

Stk. 12 er en videreførelse af en tilsvarende bestemmelse i lov om forsikringsvirksomhed.

Efter stk. 12 hindrer Finanstilsynets tavshedspligt ikke, at der kan gives oplysninger til repræsentanter for virksomheder, der er omfattet af den i lov om forsikringsvirksomhed § 209 fastsatte ordning om gensidig hæftelse for bygningsbrand. Det er en betingelse, at videregivelsen sker i forbindelse med en sideløbende forhandling om overdragelse af en forsikringsbestand med henblik på sikring af genforsikringsdækning.

Til § 73

Bestemmelsen i *stk. 1* fastslår som udgangspunkt, at alene den finansielle virksomhed eller den finansielle holdingvirksomhed er part i forholdet til Finanstilsynet. Bestemmelsen er en videreførelse af tilsvarende bestemmelser i den gældende tilsynslovgivning og opretholdes ligeledes der med de ændringer, der følger som konsekvens af dette lovforslag. Som konsekvens af, at finansielle holdingvirksomheder foreslås underlagt Finanstilsynets tilsyn, opnår disse også partsstatus i forhold til Finanstilsynet.

Det særlige partsbegreb er nødvendigt for at undgå en udhuling af Finanstilsynets tavshedspligt, da parter adgang til aktindsigt efter forvaltningsloven ikke tilsidesættes af tavshedspligtsreglerne. Bl.a. ombudsmandens tidligere praksis har vist, at det almindelige forvaltningsretlige partsbegreb fortolkes bredt, jf. FOB 1987 64 hvor ombudsmanden tillagde Indlåner-